

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 19Cb/125/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119341070
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Michal Repkovský
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:6119341070.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom Ing. JUDr. Michalom Repkovským, v právnej veci žalobcu: Zafirka, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 51 982 668, právne zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: UNIQA poisťovňa, a.s., so sídlom Krasovského 15, 851 01 Bratislava, IČO: 00 653 501, o zaplatenie peňažnej pohľadávky v sume 117,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 117,- EUR, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.
- III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 85,97 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou elektronicky na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 29.07.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 117,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 117 EUR od 23.03.2019 až do zaplatenia. Na odôvodnenie žalobou uplatneného práva v podstatnom uviedol, že dňa 16.11.2018 došlo v K. R., okres Ž. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky C. O., EČV: D., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená V. D. (ďalej len „poškodená“). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo v tomto čase poistené u žalovaného. Poistná udalosť bola zaevidovaná pod č. XXXXXXXXXX. Poškodený nechal vykonať opravu svojho motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzatvorenie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX zo dňa 04.02.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky S. J., EČV: A.. Po ukončení doby prenájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0182019 zo dňa 15.02.2019, splatnú toho istého dňa v sume 498,- EUR, ktorá suma bola fakturovaná za obdobie od 04.02.2019 do 15.02.2019, t. j. 12 dní, výška denného nájomného bola v sume 39,- EUR s tým, že v sume prenájmu bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie vozidla v sume 30,- EUR. Poškodený postúpil dňa 15.02.2019 svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z predmetnej poistnej udalosti z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla v sume 458,- EUR na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 15.02.2018. Dňa 07.03.2019 bola na účet žalobcu pripísaná suma 381,- EUR, pričom krátenie uplatneného poistného plnenia zo strany žalovaného nebolo ničím odôvodnené. Náklady v sume 498,- EUR boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, nakoľko po uvedení do užívania bol obmedzený v užívaní poškodeného motorového vozidla. Pripísaním platby na účet žalobcu možno predpokladať, že zo strany žalovaného došlo ku skončeniu šetrenia poistnej udalosti najneskôr ku dňu 07.03.2019. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo

dňa 23.03.2019, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považuje takýto postup za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Uplatnený nárok spočíva v rozdiel sumy 498,- EUR a poskytnutého poistného plnenia vo výške 381,- EUR.

2. Vo veci, v zmysle žalobného petitu, rozhodol v upomínacom konaní Okresný súd Banská Bystrica platobným rozkazom, č. k. 35Up/970/2019 zo dňa 14. augusta 2019, proti ktorému žalovaný podal v zákonom stanovenej lehote odpor, v ktorom argumentoval, že nárok žalobcu považuje za nepodložený a nepreukázaný. Žalobca v žalobe popísal skutkový dej a vznik škodovej udalosti a vyplatenie poistného plnenia vo výške 381,- EUR. Tieto skutočnosti nerozporoval. Žalobca však v žalobe nespomenul a k žalobe nepredložil faktúru za opravu predmetného motorového vozidla. Faktúra č. 19010647 za opravu predmetného poškodeného vozidla patriaceho poškodenej bola vystavená dňa 12.02.2019 s rovnakým dátumom dodania tovaru alebo služby. Nič teda nebránilo poškodenej prevziať si vozidlo zo servisu a naďalej nevyužívať náhradné motorové vozidlo. Žalovaný preto správne konal, keď nepriznal poistné plnenie za jeho užívanie za dni 13. až 15.02.2019. V prípade, ak by žalobca uvádzal, že prevzatie vozidla zo servisu dňa 13.02.2019 nebolo možné vzhľadom k tomu, že servis požiadal a čakal na krycí list, žalovaný k tomuto uviedol, že vystavenie krycieho listu je len obchodnoprávnou dohodou medzi servisom a zákazníkom servisu, krycí list neupravuje ani zákon. Žalovaný mal za to, že faktúra č. 19010647 priložená k žalobe, nebola poškodenou uhradená a preto škoda v zmysle právnej teórie nevznikla a nemohla byť ani postúpená táto „domnelá“ pohľadávka. Preto žalovaný rozporoval vecnú aktívnu legitimáciu. Za týmto účelom navrhol vypočúť poškodenú. Žalovaný ďalej rozporoval žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania odkazujúc na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22. novembra 2018, v zmysle ktorého by poisťovňa mala platiť úrok z omeškania len v prípade, ak si nespĺní povinnosť v zmysle § 11 ods.6 zákona o PZP, ktorá povinnosť bola žalovaným splnená najneskôr listom zo dňa 06.03.2019. Sankcia v podobe úrokov z omeškania (§ 11 ods. 8 predmetného zákona) je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti. Nie je relevantné ako mala (mohla) poisťovňa poistnú udalosť vybaviť.

3. Na základe návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní, Okresný súd Banská Bystrica prípisom zo dňa 04.10.2019 postúpil vec Okresnému súdu Žilina ako súdu príslušnému podľa § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní. V predmetnom návrhu žalobca zároveň zaujal stanovisko k odporu žalovaného. Poukázal, že existenciu svojej aktívnej legitimácie v predmetnom spore odvodzuje od § 524 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník, OZ“). Predmetom postúpenia je existujúca, resp. aspoň podmienčne existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Súdna prax v zhode s doktrínou vyvodila, že je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, to všetko však za predpokladu, že OZ alebo iný predpis postúpenie niektorých pohľadávok nezakazuje. (Fekete, I.: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2. Diel, 2011, str. 1498.). Citoval § 580 OZ a uviedol, že žalobca faktúrou č. 0182019 zo dňa 15.02.2019 uplatnil za prenájom vozidla zn. S. J., EČV: A. podľa Zmluvy o nájme motorového vozidla č. XX/XXXX sumu vo výške 498,- EUR voči poškodenému. K zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.02.2019, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Pokiaľ ide o samotný vznik práva na náhradu škody v podobe odčerpania majetkových hodnôt z majetkovej sféry, upriamil pozornosť v tejto časti na nesporný obsah dojednania Zmluvy o postúpení pohľadávky z 15.02.2019 podľa bodu 5. V nadväznosti na to možno konštatovať splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre priznanie žalobou uplatneného práva ako práva na náhradu skutočnej škody podľa úpravy § 442 ods. 1 OZ v spojení s § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona o PZP, vo výške žalovanej istiny v sume 117,- EUR zodpovedajúcej rozdielu sumy 498,- EUR a už poskytnutého plnenia v sume 381,- EUR. Z hospodárskeho hľadiska má započítanie charakter platenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil, avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. Na túto skutočnosť poukazuje aj zásada, že zlomyseľne koná ten, kto žiada niečo, čo musí hneď vrátiť (dolo agit, qui petit, quod statim redditurus est); v rovine procesného práva to znamená, že nikto sa nemôže s úspechom domáhať žalobou plnenia,

ktoré by zároveň po splnení musel vrátiť, pretože dlžníkovi prislúcha zodpovedajúci vzájomný nárok. Z právneho hľadiska však započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou (surrogatum), avšak jeho účinky sú rovnaké ako v prípade platenia. (Fekete, I.: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2. Diel, 2011, str. 1708). K tejto problematike si dovolil ešte poukázať na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, v zmysle ktorého „Záver súdu, že nebol preukázaný vznik škody poškodeného t.j. zaplatenie nájomného za požičanie vozidla, tak je potrebné vychádzať zo Zmluvy o postúpení z 2.4.2013, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Tiež odvolací súd prisvedčil námietke odvolateľa, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, keďže poškodený nemohol postúpiť právo na náhradu škody na žalobcu, ak mu samotná škoda ešte nevznikla. V prejednávanej veci je predmetom konania skutočná škoda podľa §442 ods. 1, Obč. zák. v spojení so zák. č. 381/2001, t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1, Občianskeho zákonníka, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný a v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie vozidla. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie pohľadávky. Náklady poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi nezaplatil, vysporiadaním záväzku však došlo k postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil dlh od žalovaných.“ V tomto smere žalobca zvýraznil Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018-100, v rámci ktorého sa súd zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitimácie v obdobnej veci, a v ktorom prijal právny záver, že „Odvolací súd sa nestotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie, že podľa ust. § 15 ods. 1 v spojení s ust. § 2 ods. 1 písm. g/ z. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, aktívna vecná legitimácia patrí iba poškodenej, keďže táto ako pôvodný veriteľ mohla na základe vlastného rozhodnutia a bez súhlasu dlžníka svoju pohľadávku postúpiť písomnou zmluvou na tretiu osobu, čím došlo k zmene v osobe veriteľa bez toho, aby sa zmenil obsah doterajšieho záväzkového vzťahu (§ 1 ods. 2, § 524 ods. 1 OZ), keďže pohľadávka (ako iné majetkové hodnoty) môže byť predmetom právneho obehu, ak nejde o pohľadávku, ktorú nemožno postúpiť, čo nie je prípad tohto sporu. Keďže pohľadávka bola, ako to vyplýva z písomnej zmluvy, s ktorou sa súd prvej inštancie oboznámil, platne postúpená na žalobcu, je tento aktívne vecne legitimovaný na jej uplatnenie, ktorú skutočnosť nepopieral ani žalovaný, ktorý namietal len jej výšku. Neobstojí tvrdenie súdu prvej inštancie, že na strane poškodenej sa jedná o škodu fiktívnu, keďže nebol predložený žiaden doklad o zaplatení vystavenej faktúry, keďže zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že došlo k započítaniu vzájomných pohľadávok jej strán (žalobcu a poškodenej), a to nároku na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky poškodenej a nároku žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo, v dôsledku čoho sa poškodená dostala do rovnakej situácie ako keby svoj dlh zaplatila, keďže účinky započítania sú rovnaké ako v prípade plnenia.“ Nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“). Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia OZ. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 OZ alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 OZ. Z dikcie ustanovenia § 4 ods. 1 o PZP vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa konkrétnej situácie sa teda zmluvné poistenie môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 OZ (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 420 OZ (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia). Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP: „Náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Podľa § 442 ods. 1 OZ: „Uhradza sa skutočná

škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).“ Vzhľadom na vyššie uvedené je žalovaný v tomto spore subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a teda je daná jeho pasívna vecná legitímácia. odporu vyplýva, že žalovaný pri výpočte náhrady škody za prenájom náhradného motorového vozidla svojvoľne určil za opodstatnenú dobu prenájmu len dobu 9 dní (04.02.2019 do 12.02.2019), a to s poukazom na dátum vystavenia faktúry za opravu poškodeného vozidla. Tento postup zo strany žalovaného a krátenie poistného plnenia považujeme za neoprávnené a svojvoľné konanie. Žalovaný si svojvoľne určil dobu trvania nájmu, pričom máme za to, že takýto postup nemožno akceptovať, keďže ide z jeho strany len o nepreukázané tvrdenia. Žalovaný rozporuje skutočnosť, že vozidlo poškodeného muselo zotrvať v autoservise až do vystavenia krycieho listu. Keďže je bežnou praxou autoservisov vydať opravené motorové vozidlo poškodenému až po vydaní krycieho listu, resp. po poskytnutí poistného plnenia poisťovňou, je dĺžka prenájmu náhradného vozidla v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu, ako tomu bolo aj v danom prípade. V prípade opravy poškodeného vozidla je jedným z pojmových znakov odplatnosť tohto záväzkového vzťahu. Oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla (k uvedenému poukazujeme na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.04.2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineneho konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Po vykonaní prác na poškodenom vozidle bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, čo aj bezodkladne urobil a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Postup prác v servise je závislý aj od ďalších faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. Z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí vozidla z autoservisu jednoznačne vyplýva doba zotrvania poškodeného vozidla v autoservise a tým aj opodstatnenosť uplatneného nároku žalobcu. Základným dôvodom legitimity náhrady nákladov na nájom náhradného vozidla na strane poškodeného je skutočnosť zmenšenia majetku na strane poškodeného, ktoré je v príčinnej súvislosti so škodou - cenou prenájmu náhradného vozidla. Neposkytnutím poistného plnenia v deň splatnosti sa žalovaný vo vzťahu k žalobcovi dostal do omeškania. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V nadväznosti na uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia sa žalovaný dostal do omeškania deň nasledujúci po dni, keď mal v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP poskytnúť žalobcovi poistné plnenie, t.j. 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poškodenému poistné plnenie. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti najneskôr dňa 07.03.2019 a od 23.03.2019 sa žalovaný dostal do omeškania. Žalobca žalovanému dňa 15.02.2019 Oznamil postúpenie pohľadávky z poškodeného na žalobcu a požiadal žalovaného aby ďalej v predmetnej veci komunikoval so žalobcom. Žalobca vo veci však so žalobcom nekomunikoval, predložené listiny - oznámenie o výške poistného plnenia žalobcovi neboli doručené a teda sa o dôvodoch krátenia poistného plnenia a dobe ukončenia šetrenia poistnej udalosti ku dňu podania žaloby žalobca nedozvedel. Vzhľadom na uvedené možno mať zato, že žalovaný si nesplnil riadne svoje povinnosti a preto sa dostal do omeškania. Krajský súd v Košiciach sa vo svojom Rozsudku zo dňa 09.04.2015, sp. zn. 2Co/240/2014 vyjadril, „že nesúhlasí s názorom žalovaného, že úroky z omeškania by pripadali do úvahy až potom, ako by sa dostal do omeškania s úhradou priznanej istiny. Žalovaný šetrenie poistnej udalosti ukončil dňa 09.08.2012 a do omeškania sa dostal tým, že žalobcovi (jeho právnenému predchodcovi) predmetnú pohľadávku v čase jej splatnosti upravenej v § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. neuhradil, a teda rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne aj v časti priznaného príslušenstva - úrokov z omeškania.“ Rovnako máme zato, že Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn.: 3Cdo/145/2018, na ktorý sa žalovaný odvoláva, sa týka odlišnej skutkovej a právnej otázky v súvislosti s priznaním nemajetkovej ujmy a v ňom prijaté právne závery sú na tento skutkový stav neaplikovateľné. Navrhol, aby súd vo veci zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom.

4. Podľa § 180 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

5. Na deň 25.09.2020 súd vytýčil pojednávanie na prejednanie veci samej. Žalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, na toto sa však neustanovil, svoju neúčast' ospravedlnil podaním zo dňa 09.09.2020, ktoré bolo súdu doručené dňa 11.09.2020 a zároveň v ňom zotrval už na prezentovanej procesnej obrane. Po splnení procesných podmienok, súd podľa citovaného zákonného ustanovenia § 180 CSP rozhodol tak, že nariadil pojednávanie v neprítomnosti žalovaného a otvoril pojednávanie.

6. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením podstatného obsahu spisového materiálu sp. zn. 19Cb/123/2019, z neho najmä: Výpisom z bankového účtu, Protokolom o prenájme náhradného vozidla č. XX/XXXX, Zmluvou o nájme č. XX/XXXX zo dňa 04.02.2019, Faktúrou č. 0182019 zo dňa 15.02.2019, splatnou toho istého dňa, Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.02.2019, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 15.02.2019, Čestným prehlásením zo dňa 15.02.2019, Uplatnením náhrady škody z postúpenej pohľadávky zo dňa 15.02.2019, Faktúrou č. 19010647 zo dňa 12.02.2019, splatnou dňa 22.09.2019, Oznámením o výške poistného plnenia zo dňa 06.03.2019 spolu s obálkou, Čestným prehlásením zo dňa 26.09.2019.

7. Podľa Článku 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

Podľa § 191 ods. 1, 2 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“).

Ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm.

b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/>> alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,
b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 442 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

8. Medzi stranami sporu nebol sporný skutkový stav týkajúci sa vzniku poistnej udalosti dňa 16.11.2018, prenájmu náhradného motorového vozidla poškodeným (právnym predchodcom žalobcu), čiastočného poistného plnenia, poskytnutého žalovaným časovo pred podaním samotnej žaloby.

9. Primárna obrana žalovaného, čo do právneho základu žalovanej pohľadávky, spočívala v námietke týkajúcej sa absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v nadväznosti na nezaplatenie Faktúry č. 19010647 (žalovaný mal zrejme na mysli Faktúru č. 0182019 zo dňa 15.02.2019, splatnú toho istého dňa, znejúcu na sumu 498,- EUR) poškodeným a preto neexistencie pohľadávky z titulu náhrady škody za prenájom náhradného motorového vozidla, ktorá by mohla byť predmetom postúpenia. Na margo takto žalovaným zvolenej argumentácie sa žiada poukázať na Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 15.02.2019, uzatvorenú medzi poškodeným - pani V. D. (postupcom) a žalobcom (postupníkom), predovšetkým na bod 1., 2., 4. a 5. tejto Zmluvy, kde zmluvné strany vymedzili predmet postúpenia, a to peňažnú pohľadávku poškodeného v sume 498,- EUR voči žalovanému z titulu jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za užívanie motorového vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 16.11.2018 na motorovom vozidle poškodeného, ktorú vrátane príslušenstva poškodený postupuje odplatne na žalobcu, ktorá odplata zodpovedá výške Faktúry č. 0182019 zo dňa 15.02.2019, splatnej toho istého dňa, znejúcej na sumu 498,- EUR za prenájom náhradného motorového vozidla poškodenému s tým, že tieto vzájomné nároky „na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo“ sa podpisom predmetnej Zmluvy započítavajú. Na takto koncipovaný dvojstranný úkon označených zmluvných strán je potrebné nazerať komplexne, nie izolovane (tak ako je tomu u žalovaného). V danom prípade došlo súbežne k odplatnému postúpeniu pohľadávky a započítaniu nájomného v zmysle Faktúry už spomínanej v tomto odseku odôvodnenia za užívanie náhradného motorového vozidla s odplatou za postúpenie pohľadávky; teda aj k reálnej úhrade nájomného za užívanie náhradného motorového vozidla poškodeným. Takúto Zmluvu „...je nevyhnutné hodnotiť v celosti jej obsahu a nie je možné na ňu nazerať len izolovane podľa jednotlivých bodov

tejto zmluvy.“ (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 13Cob/222/2019 zo dňa 20.05.2020, odsek 25 odôvodnenia). Pokiaľ žalovaný navrhol vypočítať poškodeného za účelom zistenia reálneho vykonania úradu predmetnej Faktúry z jeho strany, žiada sa poukázať na rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10Co/104/2019 zo dňa 30.05.2019, odsek 17. odôvodnenia, resp. sp. zn. 10CoCsp/23/2020 zo dňa 30.06.2020, odsek 16 odôvodnenia, ktorý poznamenal, že „...Pri striktnom (až puristickom) prístupe k výkladu práva by bolo možné trvať na tom, aby poškodený uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten mu ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze za nájom náhradného vozidla (doslova tie isté bankovky a mince) vrátil.“ Žalovaným uplatnenú procesnú obranu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu potom bolo potrebné považovať za nedôvodnú, pretože došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z titulu poistnej udalosti, pozostávajúcej z nákladov nájmu za užívanie náhradného motorového vozidla, ktorá bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okrem už citovaných rozhodnutí, súd prvej inštancie dáva žalovanému v tejto súvislosti do pozornosti rozhodovacie činnosť Krajského súdu v Žiline, pozri napríklad rozhodnutia vedené pod sp. zn. 14Cob/53/2019 zo dňa 24.10.2019, sp. zn. 14Cob/171/2019 zo dňa 30.01.2020, sp. zn. 13Cob/133/2019 zo dňa 27.11.2019, sp. zn. 13Cob/155/2019 zo dňa 22.01.2019, sp. zn. 13Cob/192/2019 zo dňa 22.04.2020.

10. Žalovaný opierajúc sa o Faktúru č. 19010647 zo dňa 12.02.2019, splatnú dňa 22.09.2019, vystavenú za opravu motorového vozidla poškodeného, znehodnoteného v dôsledku škodovej udalosti zo dňa 16.11.2018, namietal z nej vyplývajúci dátum dodania tovaru / služby dňa 12.02.2019 v spojení s možnosťou poškodeného prevziať si opravené vozidlo zo servisu v predmetný deň a naďalej nevyužívať náhradné motorové vozidlo, ktoré poškodený užíval od 04.02.2019 do 15.02.2019, preto postup žalovaného bol podľa jeho názoru správny, keď nepriznal poistné plnenie za náhradné motorové vozidlo od 13.02.2019 do 15.02.2019, zároveň nie je možné viazať prevzatie opraveného vozidla zo servisu až po vystavení krycieho listu, pretože krycí list je len obchodno-právnu dohodu medzi servisom a zákazníkom, tento ani neupravuje zákon; rozporoval výšku uplatnenej pohľadávky. Súd sa však stotožňuje s konštatáciou žalobcu, že žalovaný vôbec neakceptuje reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineneho konania (ale práve konania zavineného osobou povinne zmluvne poistenou u žalovaného) vylúčený z užívania svojho motorového vozidla a že poškodený nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise. Sám žalobca poukázal, že po vykonaní prác na poškodenom vozidle bol poškodený informovaný o možnosti vyzdvihnutia opraveného vozidla, čo aj bezodkladne urobil a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Žalobca v tomto smere zároveň produkoval listinný dôkaz na č. I. 43, ktorý obsahovo nadväzuje na listinný dôkaz - Čestné prehlásenie poškodeného o obmedzení v užívaní poškodeného motorového vozidla a nevyhnutnosti (účelnosti) prenájmu náhradného motorového vozidla po dobu jeho zotrvania v oprave nachádzajúci sa na č. I. 14, konkrétne Čestné prehlásenie tretej osoby - obchodnej spoločnosti P. P.B., prevádzkujúcej autoservis, v ktorom sa nachádzalo vozidlo poškodeného za účelom opravy od 04.02.2019 do 15.02.2019, počas ktorej doby bol poškodený bez svojho zapríčinenia reálne obmedzený v užívaní vlastného motorového vozidla a z ktorého vyplývalo, že vozidlo poškodeného bolo odovzdané poškodenému ihneď po vykonaní opravy a vystavení krycieho listu žalovaným dňa 15.02.2019. Z Faktúry predloženej žalovaným síce vyplýva dátum dodania služby / tovaru 12.02.2019, avšak z tejto nevyplýva a v konaní ani nebolo preukázané, že by opravené vozidlo poškodeného bolo poškodenému vydané práve v tento deň, resp. že by v tento deň bol informovaný o možnosti vyzdvihnutia svojho vozidla; naopak žalovaný listinne preukázal nutnosť užívania vozidla až do 15.02.2019. Len podporne k vyššie prezentovaným záverom a k argumentácii žalovaného opierajúcej sa o (ne)dôvodnosť zotrvania motorového vozidla poškodeného až do vystavenia krycieho listu žalovaným sa primerane poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 13Cob/46/2019 zo dňa 25.09.2019. Pokiaľ by aj bolo polemizované o poslednom dni prenájmu 15.02.2019, kedy bolo opravené motorové vozidlo odovzdané poškodenému, považuje súd za nutné podotknúť, že aj prevzatie opraveného motorového vozidla si vyžaduje určitý časový priestor a koordináciu s ďalšou osobou, keď poškodený sa musí do servisu dopraviť práve na náhradnom motorovom vozidle a po prevzatí svojho motorového vozidla z opravy musí s touto ďalšou osobou dopraviť náhradné motorové vozidlo (s použitím vlastného opravného motorového vozidla) späť k žalobcovi, pritom by ani nebolo spravodlivé od poškodeného požadovať, aby si bol nútený zabezpečiť iný spôsob prepravy za účelom vyzdvihnutia opraveného motorového vozidla a vrátenia náhradného motorového vozidla, za situácie, v ktorej bol poškodený objektívne obmedzený vo využívaní vlastného motorového vozidla, nezapríčinenej jeho konaním.

11. Žalovaný si v konaní uplatnil úrok z omeškania vo výške a v rozsahu vymedzenom v odseku 1 tohto odôvodnenia. Zákon č. 381/2001 Z. z. v § 11 ods. 8 zakladá osobitný nárok poškodeného na zaplatenie úrokov z omeškania od poisťovateľa, ak nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 predmetného zákona v lehote troch mesiacov od oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, a to buď skončiť prešetrovanie a poskytnúť poistné plnenie (písm. a/) alebo poskytnúť poškodenému vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol takéto plnenie poskytnúť, resp. pre ktoré ho znížil (písm. b/). Súd zastáva názor o nedôvodnosti tohto nároku, v konaní nebolo jednoznačne preukázané, kedy žalobca žalovanému zaslal relevantné dokumenty týkajúce sa práve škodovej udalosti z titulu prenájmu motorového vozidla, ktorá bola predmetom sporu, a teda kedy si skutočne uplatnil tento nárok u žalovaného, sám žalobca v žalobe uvádza, že k uplatneniu došlo „...listom zo dňa 15.02.2018“, následne vo vyjadrení k odporu žalovaného uvádza, že „...žalovanému dňa 15.02.2019 Oznamil postúpenie pohľadávky z poškodeného na žalobcu a požiadal žalovaného, aby ďalej komunikoval so žalobcom.“, z obsahu spisového materiálu a ani z č. I. 15, listiny označenej ako „Uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky“ zo dňa 15.02.2019 však nevyplýva, kedy táto mala byť žalovanému doručená. Pokiaľ by aj súd považoval dátum 15.02.2019 ako deň uplatnenia nároku žalobcu na plnenie z titulu poistnej udalosti - náhrady škody u žalovaného ako tvrdenie podľa § 151 ods. 1 CSP, podľa názoru súdu si žalovaný splnil svoju povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. Oznamením o výške poistného plnenia zo dňa 06.03.2019 z č. I. 33 násl. s tým, že nasledujúci deň bolo žalobcovi na účet aj pripísané čiastočné poistné plnenie v sume 381,- EUR (č. I. 8), a teda krátené o sumu 117,- EUR. Preto nebolo dôvodné vyhodnotiť, že žalovaný nesplnil zákonnú povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 predmetného zákona a preto neboli v danej veci naplnené zákonné predpoklady pre vznik práva žalobcu požadovať okrem istiny aj úroky z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2003 Z. z.. Žalovaný podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2003 Z. z. je v danom prípade povinný poskytnúť poistné plnenie až po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, z ktorého dôvodu by sa tak žalovaný mohol dostať do omeškania až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím - zaplatiť žalobcovi výšku priznanej náhrady škody v lehote určenej vo výroku rozhodnutia.

12. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

13. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 2 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP. Úspech žalobcu predstavovala priznaná istina, na druhej strane úspech žalovaného predstavoval zamietnutý úrok z omeškania, ktorý súd vyčíslil ku dňu (25.09.2020) vyhlásenia rozsudku; čistý úspech žalobcu potom predstavoval 85,97 %, ktorý mu súd priznal ako nárok na náhradu trov konania voči žalovanému s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie je prípustné do 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Žilina ku Krajskému súdu v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).